

Nemlig for det første at lade den bestaaende Ordning med Hensyn til visse Embeder forblive uforandret, indtil den almindelige Revision af Loven kan foretages, for det andet at foreslaa en Tilføjelse til Paragraffen angaaende Nedsættelsen af en Kommission og for det tredje at stille 100,000 Kr. til Raadighed for Ministeren i det kommende Finansaar til Forbedring af de dag- og timelønnede Arbejderes Vilkaar. Paa det sidste Punkt har Landstinget sluttet sig til Folketingets Affattelse af Lovforslaget, hvorimod Landstinget for de to andre Punkters Vedkommende har fastholdt sin egen Opfattelse. Folketingets Udvalgs Indstilling gaar da ud paa i Betragtning af Omstændighederne at acceptere Forslaget, saaledes som det nu foreligger i Landstingets seneste Affattelse. Tiden er saa langt fremrykket, at det er til at forudse, at Lovforslaget vil komme til at falde bort, hvis vi ikke stillede os saaledes. Hvad angaar de to Punkter, med Hensyn til hvilke Landstinget ikke har sluttet sig til Folketingets Ændringer, finder jeg ingen Anledning til at gentage de Bemærkninger, som jeg har fremsat ved den tidligere Behandling her i Tinget. Det tredje Punkt, som gaar ud paa at stille et Beløb af 100,000 Kr. til Indenrigsministerens Raadighed til visse Arbejderes Lønningsforbedring, betyder en væsentlig Fordel for de vedkommende, og vi maa fra Folketingets Side paaskønne, at Landstinget har fulgt vort Forslag. Jeg skal kun tilføje, at de Ændringer, som Landstinget har foretaget med Hensyn til Affattelsen af denne Bestemmelse, ikke betyder nogen Realitetsforandring og i Virkeligheden rammer det samme, som Folketinget har tilsigtet. Jeg skal altsaa hermed anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, saaledes som det foreligger.

Neergaard: Jeg skal paa egne og Meningsfællers Vegne ogsaa anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, som det foreligger. Hovedpunkterne er, som den ærede Ordfører ogsaa fremhævede, Lønningsforbedringen for de lavestlønnede Klasser og Nedsættelsen af Kommissionen, hvorved der er Haab om at faa denne Sag gennemarbejdet bedre og grundigere end før, saa at det tilstrækkelige Materiale kan foreligge til en virkelig Revision af Loven. Jeg kan ikke andet end vedblivende se, at der er nogen Inkonsekvens i Forslaget, saaledes som det her foreligger, idet det indeholder en delvis Organisationsforandring og en delvis Lønningsforbedring, nemlig hovedsagelig for de specielle Lønnings-

klasser og de derunder hørende mindre velstillede Funktionærer. Men under Hensyn til dette sidste, og da Landstinget har vedtaget Forslaget om 100,000 Kr. til Lønningsforbedring for de laveste lønnede Funktionærer i 11te almindelige Lønningsklasse, kan jeg efter Omstændighederne heller ikke andet end indstille Forslaget til uforandret Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Jeg kan indskrænke mig til at udtale min Glæde over, at det ærede Udvalg har ment at kunne indstille Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, saaledes som det foreligger fra Landstinget. Der fremkom dog en enkelt Ytring fra den ærede Ordførers Side, som giver mig Anledning til at udtale, at det dog forekommer mig, at de Ændringer, som Landstinget har foretaget i Lovforslagets Form, saaledes som det sidst blev vedtaget her i Folketinget, paa visse Punkter indeholde Realitetsændringer, og med Hensyn til den nærmere Forstaaelse af Lovforslaget i sin nuværende Skikkelse maa jeg tillade mig at henvise til de Udtalelser, jeg her fremkom med ved 2den Behandling.

Ordføreren (C. Hage): Jeg forstaaer ikke ret, hvad den ærede Minister sigter til, naar han taler om Realitetsforandringer foretagne i Landstinget. Folketinget foreslog, at de 100,000 Kr. skulde stilles til Ministerens Raadighed til Forbedring af de paagældende Arbejderes Lønningsforhold, saaledes at Ministeren skulde aflægge en Redegørelse for Beløbets Anvendelse inden første December i indeværende Aar. Denne sidste Bestemmelse har Landstinget strøget og har tilføjet, at Beløbet bevilges i Tillæg til, hvad der allerede er bevilget paa Finanslovens § 6. Den Bestemmelse, der er strøgen, havde selvfølgelig til Hensigt at foranledige, at der kom til at foreligge en regnskabsmæssig Redegørelse saa tidlig, at den kunde være til Finansudvalgets Disposition inden Finanslovens 2den Behandling næste Aar. Men det siger sig selv, at om end denne Bestemmelse er strøgen, staaer det selvfølgelig Finansudvalget frit at afkræve Ministeren den Redegørelse, som Udvalget maatte have Brug for. Det er dertil, min Bemærkning sigtede, at der ingen Realitetsforandring er sket ved den Ændring, som Landstinget har foretaget.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i